

Όσιος Θεόδωρος Τριχινάς: Ήθελε μόνο τον Κύριο του

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

- (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Και πάμε, τώρα, 20 του μηνός Απριλίου. Γιορτάζει ο όσιος **Θεόδωρος ο Τριχινάς**.

Δεν ξέρουμε ακριβώς πότε έζησε και έλαμψε. Εδώ γράφει από τον 4ο μέχρι τον 5ο αιώνα. Δεν μας ενδιαφέρει αυτό.

Σημασία έχει, το 'πάμε και την άλλη φορά, ότι έζησε και έδρασε και έλαμψε και πρόσφερε και τον έχομε τώρα στον ουρανό, αλλά και κοντά μας. Μεγάλη μορφή! Και μεγάλη ψυχή!

Του άρεσε ο ασκητικός βίος. Γι' αυτό, από μικρός, αφιερώθηκε στο μοναχικό βίο, μιμούμενος τον πρώτο εν μοναχοίς, τον φιλόνθρωπο Χριστό μας.

Και έκαμε τόση άσκηση και τόση σκληραγωγία, που τον θαύμαζαν. Γιατί τα 'κάνε

αυτά; Είχε τόσον έρωτα για τον Χριστό, που δεν ήθελε ούτε να φάει ούτε να πει ούτε τίποτα.

Ήταν μεθυσμένος. Ήταν ερωτευμένος βαθύτατα. Κι ήθελε μόνο τον Κύριό του και τίποτε άλλο.

Έτρωγε ελάχιστα, για να ζει. Και δεν ήθελε να φοράει ούτε ενδύματα. Ήθελε να κάνει θυσίες για τον Χριστό. Όχι για να τον βλέπουνε. Αλλά για να χαροποιεί τον Χριστό, ο οποίος Χριστός μας τα 'δωσε όλα για μας. Και τον εαυτό Του. Για να σωθούμε.

Κι αισθανόταν μια ευγνωμοσύνη βαθύτατη και εγκάρδια και αυθόρμητη. Γι' αυτό, τι έκαμε;

Έφτειαχνε ενδύματα, για να καλύπτει τη γύμνια του και να 'ναι σεμνός, με τρίχες. Με τρίχες! Και λεγόταν Θεόδωρος ο Τριχινάς. Ενδύετο ενδύματα, εφορούσε ενδύματα με τρίχες. Και τον έτρωγε το καλοκαίρι η ζέστη και τον χειμώνα το κρύο. Κι όμως, έχοντας τη χάρη του Θεού, μπορούσε όλα και τα αψηφούσε. Και τ' άντεχε. Και τα βαστούσε.

Όλα στην Εκκλησία αλλά και στη ζωή, που θα 'λεγε κι ο μεγάλος Βενέζης, είναι έρωσ. Αλλοίμονο από τους ανέραστους.

Και πέρασαν οι καιροί και κύλησαν οι χρόνοι, μεγάλωσε πολύ ο άγιος, έκαμε θαύματα, φώτιζε ανθρώπους, οδηγούσε ψυχές, φρόντιζε τους πάντας και ενέπνεε, με το πράδειγμά του, με την αυταπάρνηση του, με την ταπείνωσή του, με τον οσιακό βίο του, κι ο Κύριος άπλωσε και τον επήρε κι ήταν ο Χριστός μας κατευχαριστημένος με τον όσιο Θεόδωρο τον Τρίχινα.

Κι αργότερα επήρε κι η μονή του το όνομα μονή του Τρίχινα. Ήταν στην Κωνσταντινούπολη. Που 'ταν αναρίθμητες εκκλησίες και μοναστήρια στη Βασιλεύουσα Πόλη, καθ' όλη τη διάρκεια της Βυζαντινής αυτοκρατορίας.

Και καθώς τον έθαψαν, ανέβλυσαν μύρα ευωδιαστά από τον τάφο του. Ουρανία μύρα. Θεϊκά μύρα. Κι έκαμαν αναρίθμητα θαύματα. Σ' όλη τη διάρκεια. Όλους τους αιώνες μετά, έκαμε ο άγιος Θεόδωρος τη μεγάλη του προσφορά στην Εκκλησία και στην πατρίδα και στο Γένος μας. Τον ευχαριστούμε.

Όσιος Θεόδωρος Τριχινάς

(Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη, «Εαρινό συναξάρι», τόμος β', των εκδόσεων Ακτή, Λευκωσία 2008. / Πηγή: pemptousia.gr)

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: [20 Απριλίου: Εορτάζει ο Όσιος Θεόδωρος ο Τριχινάς](#)